Aleg 187.

Sprawozdanie

komisyi administracyjnej nad sprawozdaniem Wydziału krajowego o prośbie reprezentacyi gminy Słobody rungurskiej, o wyłączenie z jej związku osady Ropa rungurska i o utworzenie z tej ostatniej osobnej gminy.

Wysoki Sejmie!

Reprezentacya gminy Słobody rungurskiej, w powiecie kołomyjskim położonej, wniosła na dniu 15. Kwietnia 1885 za pośrednictwem Wydziału krajowego petycyę do Wysokiego Sejmu wystósowaną, nietylko przez członków zwierzchności i Rady gminnej, lecz także przez wszystkich niemal samoistnych gospodarzy podpisaną, w której prosi, aby osada na gruntach gminy Słobody rungurskiej w ostatnich kilku latach powstała, trudniąca się eksploatacyą nafty, ze związku gminy Słobody rungurskiej wydzieloną i jako samoistna gmina pod nazwą „Ropa rungurska“ ukonstytuowaną była.

Z aktów sprawy tej dotyczących okazuje się, że na gruntach wsi Słobody rungurskiej, a mianowicie na terenie, na którym kopalnie nafty się znajdują, w dość znacznej bo 4 kilomotrowej odległości od dawnej osady wiejskiej, powstała nowa osada. składająca się z licznych fabryk, magazynów i zabudowań mieszkalnych. przez ludność inteligentną, zamożną i ruchliwą, wydobywaniu nafty i połączonym z takową gałęziom przemysłu się oddającą zamieszkała. Ludność ta wzrasta szybko w liczbę. W roku 1885. składała się z przeszło 800, z końcem roku 1886. już z przeszło 900 mieszkańców. Liczba domów wynosząca 86 wzrosła w ciągu r. 1886. na przeszło 100 t. j. o 25%, a ilość opłacanych podatków, która w roku 1885. kwotę 15.315 zł. 53 ct. wynosiła, podniosła sę w r. 1886. w dwójnasób.

Najlepszym dowodem ważności tej nowej osady pod względem przemysłu i handlu jest okoliczność, że z Kołomyi wybudowaną została osobna kolej żelazna, pierwsza w kraju naszym kolej czysto przemysłowa, w celu połączenia Ropy rungurskiej, jej kopalń i fabryk naftowych, z siecią dróg żelaznych.

Oczekiwać należy, że od tej chwili miejscowość ta, jej ruch przemysłowy, zamożność i liczba jej mieszkańców wzrastać będą stale i w przyspieszonym tempie.

Jest to rzeczą aż nadto naturalną i dla każdego pojętną, że dotychczasowa Zwierzchność i Rada gminna wsi Słobody rungurskiej, nie jest w stanie ani zaspokoić potrzeb nowo powstałej i ciągle wzrastającej osady, ani dopełnić obowiązków, jakieby z mocy ustawy gminnej w obec nowej osady dopełniać powinna.

Nowa fabryczno-przemysłowa osada potrzebuje już dzisiaj dla mieszkańców swoich stałych i dla licznych robotników, kościoła, szkoły, szpitala i lekarza gminnego, potrzebuje coraz nowych dróg, ulic, oświetlenia, studzien i t p urządzeń, na których zaprowadzenie środki materyalne obecnej gminy nie pozwalają, a byłoby znowu niesłusznością żądać, aby włościanie rolnicy właściwej wsi Słobody rungurskiej, znacznemi dodatkami do podatków mieli się przyczyniać do zaspokojenia potrzeb osady fabrycznej.

Jeszcze większe niedogodności i trudności wynikają dla stron obu w tych wszystkich wypadkach, gdzie idzie o wykonanie przez obecną Zwierzchność gminną poruczonego zakresu działania. Zwierzchność gminy wiejskiej, składająca się jak zwykle z prostych włościan, już absolutnie nie jest w możności spełnić te wszystkie zadania, jakie na niej w zakresie policyi sanitarnej, ogniowej, policyi bezpieczeństwa, w sprawach budowlanych i t p. z mocy ustawy ciężą.

Wydział powiatowy w Kołomyi i tamtejsze c. k. Starostwo oświadczyły się stanowczo nietylko za stosownością i korzyścią powyższego rozdziału gminy, ale podniosły nawet konieczność takowego.

Rada gminna Słobody rungurskiej jak na wstępie podniesiono, uchwaliła jednomyślnie na posiedzeniu swojem dnia 13. Marca 1885. odbytem prosić o rozdział, jak również życzą sobie tego mieszkańcy osady Ropy rungurskiej.

Nie ulega wątpliwości, że osada Ropy rungurskiej, ze względu na liczbę, inteligencyę i zamożność swych mieszkańców i kwotę opłacanych przez nich podatków, będzie w zupełnej możności zadośćuczynienia prawnej samoistnej gminy obowiązkom.

Położenie topograficzne i względy na rozdział majątku gminnego nie przedstawiają żadnej trudności do podziału, ileże pod tym względem pomiędzy reprezentacyą gminną Słobody rungurskiej, a wybranymi umyślnie w tym celu przedstawicielami mieszkańców Ropy rungurskiej został na dniu 22. Listopada 1886. zawarty układ następującej treści:

1. Z dotychczasowego terytoryum gminy Słobody rungurskiej wydzielonym być ma obszar objęty parcelami katastralnemi pod liczbami: 722, 724, 725|1, 725|2, 726|1, 726|2, 743, 744, 745|1. 745|2, 746, 747, 748|1, 748|2, 749|1, 749|2, 750|1, 750|2, 750|3, 750|4, 751, 752, 753, 754, 755, 756. 757|1, 757|2, 757|3, 758, 759. 760, 761, 762, 763|1, 763|2, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 774|1, 774|2, 776, 779, 781|1, 781|2, 781|3, 781|4. 781|5, 781|6, 781|7, 782|1, 782|2, 782|3, 782|4, 782|5, 783, 785|1, 785|2, 787|1, 787|2, 787|3, 787|4, 787|5, 787|6, 788, 789, 790|1, 790|2, 790|3, 790|4, 790|5, 790|6, 796, 797, 798, 817, 865|1, 865|2, 865|3, 865|4, 865|5, 865|6, 865|7, 865|8, 865|9, 865|10 866|1, 866|2, 170, 799 (dworzec), 804, 805, 806 i 807; z tego obszaru tworzy się osobną gminę pod nazwą: Ropa rungurska".

2. Majątek dotychczasowe, gminy Słobody rungurskiej, składający się podług inwentarza z pastwisk, gruntów budowlanych, budynków kancelaryi gminnej, szkoły i prawa poboru drzewa opalowego z lasów skarbowych dekretem Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Maja 1860 r. L. 969. przyznanego, inwentarza i t. d. zostaje nadal przy gminie Słobody rungurskiej, a nowo utworzyć się mająca osada ani do majątku, ani też do dobra gminy żadnego prawa mieć nie może.

Wydział krajowy, nietylko że się zgadza z żądaniem gminy Słobody rungurskiej na powyższy rozdział, ale nadto ze względu, że Ropa rungurska z powodu rozwiniętego przemysłu fabrycznego, z powodu zajęcia i wykształcenia swoich mieszkańców, z powodu wyższych potrzeb i wymagań we wszystkich kierunkach, cechy osady miejskiej posiada, dalej z uwagi, że wydatki które gmina ta będzie ponosić w celu wypełnienia żądań gminy, będą o wiele wyższemi niżeli w gminach wiejskich, wskutek czego koniecznemby było, aby rachunkowość gospodarstwa prowadzoną była wedle prawnych dla gmin miejskich obowiązujących przepisów, Wydział krajowy proponuje, aby Wysoki Sejm w osobnej uchwale wyraził potrzebę przyznania gminie Ropy rungurskiej charakteru gminy miejskiej (miasteczka).

Co do tej propozycyi Wydziału krajowego, to komisya administracyjna nie może jej zalecić Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia, albowiem należy wyczekiwać, w jaki sposób rozwiną się stosunki nowej gminy i pozostawić jej przyszłej Reprezentacyi, czy uzna za korzystne i potrzebne, ażeby się starać o pozyskanie charakteru gminy miejskiej (miasteczka).

Nakoniec podnosi Wydział krajowy potrzebę zamieszczenia w ustawie postanowienia, aby po wejściu ustawy w życie, tak w Słobodzie rungurskiej jak i w Ropie rungurskiej, przeprowadzone były nowe do Rad gminnych wybory, a to z tego powodu, że jakkolwiek żaden z mieszkańców Ropy rungurskiej do składu teraźniejszej Rady gminnej w Słobodzie rungurskiej nienależy, to jednak brali dość czynny udział w wyborze teraźniejszej Rady.

Komisya administracyjna podzielając w zupełności zdanie Wydziału krajowego co do potrzeby i korzyści wyłączenia osady Ropy rungurskiej z gminy Słobody rungurskiej przedstawia

•/. Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia załączony ·/. projekt do ustawy.

Lwów 21. Stycznia 1887.

Przewodniczący:
Dr. E. Czerkawski w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Max w. r.

Ustawa

z dnia . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu osady Ropa rungurska ze związku gminy Słoboda rungurska w powiecie kołomyjskim i utworzenie z tej osady gminy samoistnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Obszar gruntu objęty parcelami pod liczbami: 722, 724, 725|1, 725|2, 726|1, 726|2, 743, 744, 745|1, 745|2, 746, 747, 748|1, 748|2, 749|1, 749|2, 750|1, 750|2, 750|3, 750|4, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757|1, 757|2, 757|3, 758, 759, 760, 761, 762, 763|2, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 774|1, 774|2, 776, 779, 781|1, 781|2, 781|3, 781|4, 781|5, 781|6, 781|7, 782|1, 782|2, 782|3, 782|4, 782|5, 783, 785|1, 785|2, 787|1, 787|2, 787|3, 787|4, 787|5, 787|6, 788, 789, 790|1, 790|2, 790|3, 790|4, 790|5, 790|6, 796, 797, 798, 817, 865|1, 865|2, 865|3, 865|4, 865|5, 865|6, 865|7, 865|8, 865|9, 865|10, 866|1, 866|2, 170, 799 (dworzec), 804, 805, 806 i 807, zostaje ze związku gminy Słoboda rungurska wyłączony i ma odtąd tworzyć samoistną gminę pod nazwą „Ropa rungurska".

Art. II.

Do czasu prawomocnego ukonstytuowania się nowych Reprezentacyi gminnych w gminach Słoboda rungurska i Ropa rungurska, pozostaje do tychczasowa wspólna Reprezentacya gminna w urzędowaniu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.